

۵۴. محبت خداوند

بهترین توضیحی که از خداوند آورده شده این است که «خدا محبت است.» (اول یوحنا ۸:۴). آن حقیقت هم در بسیار جاهای دیگر ذکر شده. در قرآن مجید چنین آورده شده: «خداوند سرپرست و دوست کسانی است که ایمان آورده اند از تاریکیها بسوی روشنائی بیرونشان می آورد.» (بقره ۲۵۷). و بار دیگر آمده: «و چون از مناسک خویش فارغ شدید خدای را مانند یاد کردنتان از پدران خویش یا یادکردنی بهتر از آن یاد کنید.» (بقره ۲۰۰).

محبت خداوند از محبت دوست و محبت پدر بمراتب عالیتر است. محبت را از صفات خداوند محو کنید راه نجات ناممکن می گردد. بر عکس اگر محبت را بصفات پروردگار اضافه کنید، آنآ متوجه می شوید که او حاضر است خود را بجهانیان بدهد تا ایمان داران نجات یابند و هلاک نگردند. مردم غالباً گناه را دوست دارند اما از گناهکار نفرت دارند. خداوند از طرف دیگر همیشه از گناه متنفر است و همواره گناهکار را محبت می کند تا او را نجات بخشد.

محبت اصل مسلم خداست. بر کنار دریا ایستاده آبهای بی کران را ملاحظه می کنیم. وسعت و بی کرانی آن را نمی توانیم درک کنیم - فقط از زیادی آن متحیر شده فکر می کنیم «چه عجیب است.» همچنین دریای بیساحل محبت خداوند نیز غیر قابل وصف است. هر چه بیشتر در آن دقت می کنیم عجیبتز بنظر می رسد. محبت و اهمیت کلمات وی را ملاحظه کنید با چه وضعی تشریح شده: «و

اگر آنچه در زمین است از درختان قلم باشد و دریا مرکب و از پس آن هفت دریای دیگر بمانند وی آندریا را کمک دهند کلمات خدا پایان نیابند زیرا خدا غالب و آنچه کند بمقتضای حکمت کند.» (سوره لقمان ۲۷).

کلمات مذکور خداوند توسط انبیاء نازل شد و بر طومارها یا پوستها که شامل کتابهای آن زمان بودند نوشته شدند. وقتی که این طومارها باز و خوانده میشدند کتاب

معروف شدند. این پیغامها به چه مناسبت برای مردم فرستاده شدند؟ اینها چرا لازم بودند؟ برای اینکه مردم اسیر دشمنی سرسخت بودند. انسان محتاج دستوراتی از طرف فرمانروای خویش بود و خداوند آنرا بموقع فرستاد. کتابهای زیادی معرفت و دانش بمردم می آموزند. ولی متأسفانه همه معرفت ها مفید نیستند. کتاب مقدس نه فقط معرفت بخواننده می بخشد بلکه بخششهای سودمند بخواننده ارزانی میکند.

پولس رسول میفرماید: «در واقع تمام قسمت های کتاب مقدس را خدا الهام فرموده است. از این جهت برای ما بسیار مفید می باشد، زیرا کارهای راست را به ما می آموزد، اعمال نادرست را مورد سرزنش قرار می دهد و اصلاح می کند، و ما را بسوی زندگی خداپسندانه هدایت مینماید. خدا بوسیله کلامش ما را از هر جهت آماده و مجهز می سازد تا به همه نیکی نماییم.» (دوم تیموتائوس ۳: ۱۶ و ۱۷).

مقصود از مطالعه کتاب مقدس چیست؟ یهودیان ادعای پیروی تورات و انبیاء قدیم را می کنند که به عهد عتیق معروفست. مسلمانان هم ادعای پیروی قرآن را

می کنند. با بررسی مختصر این نوشته ها، معلوم می شود که هر کدام بدیگری اتکا می کند و فهمیدن یکی با مطالعه دیگری آسانتر و کاملتر میشود.

در بررسی این موضوع، اول قرآن مجید را مورد ملاحظه قرار می دهیم چون به آخرین کتاب آسمانی شناخته شده است. کلیه حقایقی که در آن ذکر شده از طرف خداست و آنچه قبل از آن نازل شده بود تصدیق میکند. ایمانداران واقعی با پنج ستون ایمان آشنائی کاملی دارند - ایمان بخدا و انبیاء و کتب مقدس و ملائکه و روز بازپسین. این نکات همه در سوره النساء ذکر شده اند:

«ای آنان که گرویده اید بخدا و فرستاده اش و به آن کتابی که خداوند بر پیغمبرش فرو فرستاده به کتابهایی که پیش از آن فرو فرستاده شده ایمان بیاورید. و هر که خدا و فرشتگانش و کتابهایش و فرستادگانش و روز بازپسین مرا انکار کند بطور یقین از راه راست گم شده گمراهی دور.» (سوره النساء ۱۳۶).

در سوره البقره همین نکات تکرار می شوند و فرقی بین مشرین خداوند دیده نمی شود: «رسول به آنچه که پروردگارش بر او فرستاده ایمان آورد و مؤمنان نیز همه بخدا و فرشتگانش و کتابهای او و فرستادگانش گرویدند. میان هیچ یک از فرستادگانش فرق نمیگذاریم.» (بقره ۲۸۵).

اگر کسی به حقیقت ایمان آورد بتمام نکات فوق الذکر باید ایمان بیاورد. ممکن نیست کسی بخدا و انبیاء و کتب و ملائکه ایمان بیاورد و بگوید به روز بازپسین اعتقاد ندارم. و گرنه چطور ممکن است به همه کتب ایمان داشته باشیم جز

بکتاب مقدس؟ ولی بعضیها می گویند «این کتاب را قبول دارم ولی دیگر کتاب مقدس مورد قبولم نیست.» کتاب خدا یعنی چه؟ حرف مردم اهمیت ندارد. بگذاریم خود کتاب خود را تفسیر و توضیح کنند. می خواهیم بدانیم خداوند چه الهامی فرستاده است. بهترین طریق فهمیدن مزدهٔ محبت خدا بررسی خود کتاب می باشد. مقصود از کدام انبیاء و کدام کتاب می باشد؟ جواب در سورهٔ نساء پیدا میشود: «البنه ما بسوی تو وحی فرستادیم همانگونه که بنوح و پیغمبرانی که از پس او بودند وحی فرستادیم و به ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و فرزندانگان یعقوب و عیسی و ایوب و یونس و هرون و سلیمان وحی فرستادیم و بداود کتابی که نام او زبور است عطا کردیم. . . و خدا با موسی سخن گفت سخن گفتنی.» (النساء ۱۶۳-۱۶۴).

وقتمان تمام شد. همین موضوع را در برنامهٔ بعدی ادامه میدهیم. تا آنزمان امیدوارم که الهامات پروردگار را دقیقاً مطالعه و ملاحظه کنید.